

INHOUD

AAN DE LEZER

II

KARMA ALS VORMING VAN HET LEVENSLLOT

EERSTE VOORDRACHT

13

De maansfeer en de oerleraren van de mensheid
De eerste kiem van het karma

Breslau, zaterdag 7 juni 1924

Geboorte en dood. De natuur kan de mensenvorm vernietigen, niet opbouwen. Denken: koud, abstrakt. Fysiek lijk en ziele-lijk. Onsterfelijkheid en ongeboren-zijn. Het lotsmatige komt uit onszelf voort. Wijsheid van de in een etherlichaam geïnkarneerde oerleraren. Verblijf in de maansfeer; terugherinneren. Mysteriedrama: het Strader-personage. Vorming van de eerste kiem van het karma.

TWEEDE VOORDRACHT

31

De aanleg van het karma in de sterrenwerelden

8 juni 1924

Angeloi leiden ons in de maansfeer van het ene naar het andere aardeleven. Kwade karma, achtergelaten in de maansfeer. Mercuriussfeer: reiniging door Archangeloi. Inzicht in geneesprocessen. Venusfeer: zuiverste liefde. De zon: een gat; daarin leven Xoesiaï, Dynameis en Kyriotetes. Karmische voorbereiding in

de Venus- en Mercuriussfeer: belangrijke personen in hun volgende aardeleven. Zonnesfeer: aanvullen van het onvolmaakte. Marsfeer, Jupitersfeer en Saturnussfeer. Fysieke sterren, aanwezigheid van de goden. Overzien van het levenspanorama. Het lezen van daden van hogere wezens. Menselijke zelfkennis is wereldkennis.

DERDE VOORDRACHT

53

Het ingroeien van de mensenzielen in de hiërarchieën bij het opstijgen in de planeetsferen

9 juni 1924

Vanuit bovenaardse werelden kijken naar de aarde; buitenwereld is daar binnenwereld. Mensen met wie je karmisch verbonden bent. Alles is daar eenheid. Zeven à acht jaar: fysieke materie wordt vervangen. Karmavorming met Archai, Archangeloi en Angeloi. Exoesiai, Dymameis en Kyriotetes als beoordelaars.

VIERDE VOORDRACHT

77

Karmawerking in de wereldgeschiedenis

10 juni 1924

Karakterisering van de eigenaardige bestaansvorm in de Saturnussfeer. Het kosmisch-universele herinneringsvermogen. Het geschokt zijn van de ingewijde. De Saturnussfeer grijpt in de fysieke organisatie in. Vroegere inkarnatie van Friedrich Schiller, karmisch een Saturnusmens. Inkarnatie van vroegere ingewijden. Door het huidige lees- en schrijfonderwijs gaat veel verloren. Steiner kon op zijn vijftiende nog niet volgens de regels schrijven. Van het geestelijk leven afgesneden. Karmische elementen veel dieper dan het verstand. Ernst Haeckel; paus Gregorius. Niet uiterlijke overeenkomst, maar karakteristieke details in geestelijk perspectief plaatsen. Voorbeeld: een hibernische ingewijde; de twee beeldzuilen. Mystериën in Ierland gelijktijdig met het mysterie van Golgotha in Palestina. Victor Hugo. De sluier van Isis. Het bestuderen van het wereldhistorisch karma als voorbereiding op de studie van ons eigen karma.

VIJFDE VOORDRACHT

97

Karma in het individuele mensenleven

11 juni 1924

Voor het karmagevoel helderziende inzichten niet nodig. Met het gevoel doordringen van innerlijke levenservaringen: voor-gevoel voor lotssamenhangen. Twee soorten ontmoeting: wel een gevoelsverbinding, maar geen interesse voor uiterlijke zaken; karmisch verbonden, dromen. En de ontmoeting met interesse voor de uiterlijke mens; geen dromen. In groepen met elkaar leven. Steiner – beslist geen tijdgenoot van Goethe. In de geestelijke wereld: elke kromme weg is korter dan de rechte. Meetkunde in de benen. Lord Byron. Keizer Constantijn. Het Palladium. Steiners leraar met de klompvoet. Garibaldi's herkenning van zijn partner door zijn verrekijker. Hibernische ingewijde. Karmische verbondenheid: Cavour, Mazzini, Garibaldi en koning Victor Emanuel.

ZESDE VOORDRACHT

121

Waarnemingen van het eigen karma

12 juni 1924

In het denken wakker, in het voelen dromen, in het willen slapen. De mens sterk afhankelijk van de herinnering. Voorbeeld van iemand met uitgewiste herinnering. Het zich doorgeestelijken van het kind. Schouwen in het leven vóór het aardse bestaan. Het tweede fysieke organisme. Het zieleven moet sensibeler worden. De tweede mens in ons. Einde van het Kali-Joega. Eigenliefde en liefde voor de ander. Kennisdrang naar karma tegenwoordig in het gevoel. Historische beschouwing in relatie tot het waarnemen van het eigen karma. Karel de Grote. Haroen al Rasjid en Baco van Verulam. Amos Comenius. Islam; Mohammed. Moe'avia en Woodrow Wilson.

ZEVENDE VOORDRACHT

145

De methodiek van het karmaonderzoek

13 juni 1924

De herinnering. Het vergelijken van schimmige herinneringen met het intense beleven. Herinneringsbeeld blijft, gevoel en wil

verzwakken. Vreugdevolle jeugdervaringen. Gevoel van dankbaarheid jegens het leven. Het beleven van de lotsvorming: overgang van denken naar voelen. Hij die over inwijdingskennis beschikt, wordt sterker door een gebeurtenis geraakt; zelf tot imaginaties omvormen. Een geheugen in ons en een aurisch geheugen om ons heen. Voorbereiden wat we als een genade vanuit de geestelijke wereld hopen geopenbaard te krijgen. Steiners geschiedenisleraar. Antroposofie – ‘opgewarmde oude gnosis’. Karmastudie alleen mogelijk met de nodige levensernst.

ACHTSTE VOORDRACHT

167

Slapen en waken in relatie tot oud en nieuw karma

14 juni 1924

Herinnering aan perioden tussen de dagen belangrijk. Het bestuderen van de slaap geeft belangrijke aanwijzingen voor het individuele karma. Wakker worden: een licht gevoel van onbehagen, zwaarte. Inslapen: zwak gevoel van welbehagen, lichtheid. Ontwaken: langzaam inschuiven van Ik en astraallichaam in het fysieke lichaam, van de ochtend naar de namiddag. Kringloop. De slaap is een profeet. In herinneringsgedachten mengen zich herinneringen uit het reeds voorbije aardeleven. Het hele karmische verleden trekt tijdens elke slaap aan de mens voorbij. Van het kwade karma wordt het hoofd brommerig en duf. Het eerste weven aan het karma: tijdens de slaap; het tweede weven: in de eerste decennia na de dood. Het niet meteen uit de slaap worden gerukt. Van iemand dromen. Inkarnatie met een korte levensverwachting. Je wordt ziek opdat je op het juiste moment kunt sterven. Karmastudie en natuur. Therapeutische inzichten. Slapeloosheid; het toekomstige karma.

NEGENDE VOORDRACHT

191

Karma, moraliteit en het leven tussen dood en nieuwe geboorte

15 juni 1924

Geen verband tussen lotsmatige ervaring en het wezen het willen. Een boosaardige mens kan gelukkig zijn, een goed mens kan ongelukkig zijn. Binnen het fysieke leven is de mens niet

in staat uiterlijk te realiseren wat hij moreel-zielsmatig in zijn innerlijk draagt. Op aarde: machteloos door het fysieke; na de dood: machtig door de hogere hiërarchieën. De mens geen magiër. Het stofwisselings-ledematensysteem het 'laagste', maar verbonden met de hoogste hiërarchieën. In het hoofd slechts spiegelingen van de uiterlijke wereld; geen morele impulsen. Morele impulsen uit het ziele-geestelijke van het stofwisselings-ledematensysteem: Tronen, Cherubijnen en Serafijnen. Schouwen in vroegere aardelevens: een identiek worden met wat je was. Het karma brengt het hoofd van het ene aardeleven naar het andere over. In het hoofdsysteem leven Archai, Archangeloi en Angeloi. In het ritmische systeem zit wat er zich tussen longen en hart afspeelt. Een slavenopzichter en zijn heer. Pestalozzi. Karmastudies appelleren aan het hart, het hele gemoed. De blik van de oosterling op het westen; het egoïsme. De kultureel-historische opgave van de antroposofie.

NAWOORD – <i>Ed Taylor</i>	213
BORDTEKENINGEN	225
AANTEKENINGEN BIJ DEZE UITGAVE	231
AANTEKENINGEN BIJ DE TEKST	233
AANTEKENINGEN BIJ HET NAWOORD	244
RUDOLF STEINER OVER DE VERSLAGEN VAN DE VOORDRACHTEN	247